

Jēzus

MŪSŲ VIENINTELĒ VILTIS

Jēzus

Mūsų vienintelė viltis

ISBN: 978-3-96162-420-1

Published 2022 by **GBV**
GBV Dillenburg GmbH
Eiershäuser Straße 54
35713 Eschenburg
GERMANY

www.gbv-dillenburg.de
www.gbv-online.org

© Stiftung Missionswerk Werner Heukelbach
Original Title: "Jesus unsere einzige Chance"
Text: Manfred Paul

Thanks to pixabay.com for many of the pictures

Printed in Germany.

Vakarinė (Raudų) siena Jeruzalėje

Jēzus

Vardas: Jēzus Kristus

Gyvenamoji vieta: Nazaretas

Gimimo vieta: Betliejus

Amžius: 33 metai

Užsiėmimas: stalius ir keliaujantis pamokslininkas

Kuo pasižymi: ypatinga asmenybė

Kuo kaltinamas: tvirtina esąs Dievo sūnus

Kaltintojai: Jeruzalės teologai

Nuosprendis: mirtis ant kryžiaus

Ištraukos iš teismo proceso

Veiksmo laikas: 33-ieji metai po Kristaus gimimo

Vainikas Jėzui buvo nupintas iš erškėčių

Piloto akmuo Cezarėjoje

Judėjos prokuratorius Pilotas Jėzaus paklausė:
“Vadinasi, tu esi karalius?”

Jėzus atsakė: **“Tu pasakei, kad Aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas tik brangina tiesą, klauso mano balso.”**
(Evangelija pagal Joną 18, 37)

Grindinio akmuo Jeruzalėje (Gabata)

Veiksmo laikas: 33-ieji metai po Kristaus gimimo

Nukryžiuojamas

Pilotui įsakius, Jėzus buvo nuplaktas ir perduotas į kareivių rankas. Prasideda patyčios. Jėzui ant galvos uždedamas erškėčių vainikas. Giliai įsminga ilgi aštrūs dygliai. Negana to — stiprūs smūgiai per galvą. Paplūdęs krauju, Jėzus stovi priešais savo kankintojus. Šie, nesiliaudami tyčiotis, apsiaučia Jį purpurine skraiste.

Po to kareiviai klūpčioja prieš Jėzų, lenkiasi Jam ir pašaipiai Jį sveikina: **„Sveikas, žydu karaliau!”**

Romos prokuratoriaus rūmai Antonija

Gaidys Getsemanės sode

*"Tikrai šitas buvo
Dievo Sūnus!"*

VIA DOLOROSA

Pakeliui į baismės vykdymo vietą, Jėzų visiškai apleidžia jėgos. Jo kryžių priverčiamas nešti kitas žmogus.

Prasideda nukryžiuavimas. Išrengtą Nuteistąjį be gailėsčio paguldo ant kryžiaus. Prie jo didžiulėmis vinimis prikala rankas ir kojas. Trijų metrų aukščio kryžius su Nukryžiuotuoju pakeliamas ir pastatomas.

Vieni šio įvykio liudytojai sukrėsti, kiti pilni neapykantos. Staiga visiškai sutemsta. Viskas aplinkui nuščiūva. Tai trunka tris valandas. Laikas labai prailgsta!

Apie devintą valandą Jėzus garsiai sušunka: "ATLIKTA!" Ir miršta.

Tą pačią akimirką sudreba Žemė, net uolos ima skeldėti. Kareiviai ir jų šimtininkas, stebėdami mirštantį Jėzų, baisiai išsigąsta ir pripažįsta:

"Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!"

Kryžiaus kelias

Spėjama Golgotos vieta

Šnekos apie Jėzų nesiliauja

*Praėjus trims dienoms —
dar vienas įvykis.
Atsitiko neįtikėtinas dalykas.*

*Tuo metu laikraščiai būtų galėję
miegėti tokiomis antraštelėmis:*

Neįtikėtini įvykiai Jeruzalėje!

Nukryžiuotas Jėzus gyvas!

*Praėjus trims dienoms po laidotuvių,
Jėzus susitiko su savo mokiniais!*

Penki šimtai žmonių tvirtina, kad Jį matė!

Ar tikrai Jėzus mirė?

Nevykęs bandymas nutildyti šnekas.

Kareiviai už pinigus prisaikdinti tylėti!

Visiškas slaptumas.

*“Mano dienos
suskaiciuotos, bet mano
gyvenimas priklauso Jėzui.
Aš gyvensiu su Juo, nes Jis
prisikėlė. Mirtis — ne
pabaiga.”*

Kas gi buvo tasai Jėzus?

Auksiniai vartai Jeruzalėje

Miestas sunerimęs. Jeruzalės gatvėse žmonės tik ir kuždasi apie Jėzų.

Gal teisėjai suklydo? Ir apskritai, kodėl tas Jėzus turėjo mirti? Kodėl? Už ką tautos seniūnai pasmerkė Jį mirti ant kryžiaus?

Viena aišku: tauta iš esmės nebuvo nusiteikusi prieš Jėzų.

Jei tais laikais tauta būtų galėjusi, gal ir būtų pasirinkusi Jėzų.

Be abejonės, tik Jis galėjo sutramdyti okupacinės Romos valdžios savivalę.

Betgi įvyko kitaip.

Gandai apie mokytoją Jėzų

Kalbos apie Jėzų vis nesiliovė. Atvirai išpažįstančių save Jėzaus sekėjais daugėjo. Buvo ir tokių, kurie, bijodami persekiojimų, rinkdavosi slaptą. Galų gale ir šie ėmė viešai liudyti matę Jėzų esant gyvą. Nejmanomas dalykas!

Daugeliui nedavė ramybės mintis: kas gi iš tikrųjų tas Jėzus? Žmonių klaidintojas? Maištininkas, užsimojęs pakeisti visuomenę? Nevykėlis? O gal tikrai koks Dievo pranašas?

Arba gal tiesiog didžiausias melagis, visiems žadėjęs dangų, o pats nukryžiuotas kaip pavojingas nusikaltėlis? O gal Jis iš tikrųjų buvo tas, kuo ir skelbėsi: Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus? Tuomet viskas aišku!

Daugeliui rūpėjo apie Jėzų viską išsiaiškinti iki galo. Tai lygiai taip pat svarbu ir šiandien. Tiktai kaip ir kur rasti atsakymą?

Dar vienas dalykas nenuginčijamas — Jėzus padarė daug neįtikėtinų stebuklų, ženklų, pagydymų. Žmonės tai stebino. O tie, kuriems Jis padėjo, buvo tikri — Jėzus ne toks, kaip visi!

Apie jokią kitą Žmogų nėra buvę tiek prieštarų nuomonių, kiek apie Jėzų. Vieni Jį karštai ir nuoširdžiai myli, kiti mirtinai nekenčia. Daugumą žmonių kalbos apie Jėzų tiesiog erzina, jie jį stengiasi išvengti. Kodėl? Nes tai prabyla į pačią žmogaus esybę.

Verta paminėti, kad Jėzus visuomet teisus.

Kad ir ką besakytų — tai tiesa! Jis kaip niekas kitas gerai pažįsta žmogaus prigimtį. Jo Žodžiai — tikra tiesa. Susitikęs su Jėzumi, žmogus suvokia, koks esąs, ir turi apsispręsti. Niekas niekada nebuvo sukėlęs tiek vidinių prieštaravimų, kaip Jėzus.

Ypatingai nuostabu štai kas: kur tik Jėzus pasirodydavo, visur Jis pritraukdavo minias vargšų, ligonių, atstumtųjų.

Jėzaus sekėjams už Jo vardą nėra gražesnio. Tuo tarpu daugumai Jėzaus priešų tas vardas skamba lyg papiktinimas. Dažniausiai, kai tik imama kalbėti apie Jėzų, žmonių nuomonės išsiskiria.

Jeigu Jėzus negyvas, kodėl kai kurie autoriai nesiliauja šitai įrodinėti savo knygoje? Kodėl laikraščiuose ir žurnaluose apie tai teberašoma? Kodėl tvirtinama, kad Jis negyvas, nors milijonai teigia priešingai? Kodėl Jėzaus gyvenimas tebedomina filmų kūrėjus? O gal priežastys yra gilesnės, negu atrodo iš pirmo žvilgsnio? Kodėl Jėzumi nesiliauja domėjęsi tiek Jo priešai, tiek draugai? Jėzau, kas Tu?

*Ar Jėzus
tikrai
prisikėlė?*

Ar įrodyta, kad Jėzus — istorinė asmenybė?

Žvejų laivas Kinereto ežere

*“Tikėti Jėzumi —
vienintelis logiškas
žingsnis!”*

*“Religija yra tikėjimas
kažkuo. Tikėjimas į
Jėzų — savo gyvenimo
pašventimas Jam.”*

Žydų istorikas Juozapas Flavijus apie 90 m. po Kr. savo metraščiuose “Antiquitates” (XXVIII 3,3) apie Jėzų kaip istorinę asmenybę rašo štai ką: **“Tuo metu gyveno Jėzus, labai išmintingas žmogus, jei jį iš viso tinka vadinti žmogumi. Jis darė neįtikėtinus stebuklus ir buvo mokytojas tų, kurie priėmė jo mokslą. Taip jis aplink save subūrė daugybę žydų ir pagonių. Mūsų seniūnams jį apkaltinus, Pilotas**

nuteisė Jėzų mirti ant kryžiaus. Jėzaus mokiniai jo neišsižadėjo, kadangi jis trečią dieną jiems pasirodė gyvas, kaip apie tai ir apie daugybę kitų nuostabių dalykų skelbė Dievo pranašai.”

Ne tik šis, bet ir daugelis kitų istorinių šaltinių autorių patvirtina Jėzaus istoriškumą. Štai keletas jų: romėnų istorikas Tacitas, imperatoriaus Adriano valdininkas Svetonijus, Bitinijos ir Ponto provincijos Mažojoje Azijoje valdytojas Plinijus Jaunesnysis. Napoleonas, savo karais įvaręs siaubo pusei Europos, gyvenimo pabaigoje dienoraštyje

Penki duonos kepalėliai ir dvi žuvys

rašė: **“Turėdamas šitokią kariuomenę ir tiek generolų, nesugebėjau net ir ketvirčiui amžiaus pavergti nors vieną žemyną. O šitas Jėzus be jokių ginklų ir prievartos užvaldo tautas ir kultūras jau tūkstančiai metų.”**

(Šaltinis: P. Fischer...)

Ar Jėzus siekė pasaulinio pripažinimo?

“Amžinybėje Dievas neklaus manęs, kokios bažnyčios sąrašuose buvo galima mane rasti. Viską nulems man atleistos nuodėmės per Jėzų Kristų.”

Jėzaus laikų Erodo šventyklos modelis

Nel! Juk Jis pats sakė: **“Mano karalystė ne iš šio pasaulio.”** (Evangelija pagal Joną 18, 36)

Jei Jėzus būtų siekęs išgarsėti, tai būtų buvęs karvedžiu, siekusi užvaldyti pasaulį. Jeigu būtų buvęs žemiškasis karalius, tai būtų gimęs rūmuose! Jėzaus gimimo istorija jaudinanti. Gimė Jis tvarte, tikrame užkampyje Betliejuje, vargingomis sąlygomis. Kaip šitaip galėjo būti?

Kaip ten bebūtų, bet Jėzaus įtakos pasaulio istorijai neįmanoma nepastebėti. Jo dieviškasis mokymas ir viską iš pagrindų keičianti žinia apie Dievo meilę ir gailingumą nesuskaičiuojamą daugybę žmonių pagydė, suteikė jiems išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą. Tais laikais — Izraelyje, vėliau, o taip pat ir dabar — visame pasaulyje.

Dievo apreiškimai Izraelio tautai, Jėzaus Kristaus asmenybė ir Šventasis Raštas išlieka glaudžiai susiję. Jėzus Kristus — Dievo kvietimas beviltiškai žūstančiam pasauliui.

Tik kai Dievas atveria akis, galima tai pamatyti. Kiekvienam, kuris šaiposi iš Dievo ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus bei neigia Jų buvimą, reikėtų žinoti, ką apie tokius sako Biblija. Žmonės, tvirtinantys, jog Dievo nėra, yra atitrūkę nuo tikrovės. (Psalmė 14,1)

“Aš šlovinu Tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams.” (Evangelija pagal Matą 11, 25)

„Ben Hūras“ — neįtikėtina

sėkmė — bestseleris!
Pasaulinio garso romanas, sužavėjęs milijonus

„Mano gyvenime esminiai pokyčiai įvyko tada, kai Jėzus paėmė jį į savo rankas. Tik dabar suprantu, ką reiškia būti tikrai laimingam.“

Kartą keliaudamas, generolas Lewis Wallace sutiko pažįstamą pulkininką Ingersolą, kuris buvo ateistas.

Juodu kalbėjosi apie įvairiausius dalykus, o taip pat ir apie „naiviają krikščionybę“. Generolą nepaprastai sudomino pašnekovo pasiūlymas:

„Juk jūs intelektualus ir puikiai išsilavinęs. Kodėl gi jums neparašius knygos, kurioje įrodytumėte krikščionybės beprasmiškumą ir tai, kad Kristus niekuomet negyveno! Tokia knyga sukeltų sensaciją!“

L. Wallace su užsidegimu kibo į darbą. Jį paver-

gė mintis, kad greitai taps garsenybe. Keletą metų jis rinko medžiagą savo knygai. Kai buvo parašyti keturi knygos skyriai, L. Wallace staiga suvokė, kad Jėzus Kristus iš tikrųjų gyveno.

Netrukus jis įsitikino, kad Jėzus yra ne vien tik istorinė asmenybė. Ir tada, jau penkiasdešimties sulaukęs, pirmą kartą gyvenime L. Wallace maldoje kreipėsi į Dievą. Jis paprašė Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, kad išgelbėtų jį, ir visą savo gyvenimą atidavė jį Jo rankas. Po to jis nutarė perrašyti tuos keturis savo knygos skyrius. Šitaip gimė romanas „Ben Hūras“, tapęs pasaulinio garso bestseleriu. Taigi generolas Lewis Wallace tapo įstabiu pavyzdžiu radikalaus atsigręžimo į Jėzų Kristų.

Dievo paslapčių neįmanoma suvokti protu, jų nemato mūsų akys. Tai galima pamatyti tik Dievo apšviestomis „širdies akimis“, kaip rašoma Laiške efeziečiams 1, 18.

„Palaiminti tyraširdžiai, jie regės Dievą.“
(Evangelija pagal Matą 5, 8)

O jie vis dar rašo!

Neįtikėtina!

Kai kurie laikraščiai ir žurnalai piktinasi bažnyčia, krikščionybė ir tikėjimu į Jėzų. Rašoma, kad tikėti gali tik neišsilavinę žmonės, kad tikėjimo negalima pagrįsti moksliskai, kad tai — atgyvenęs dalykas.

Užuot sąžiningai įvertinus faktus, polemizuojant pateikiami abejotini, nepagrįsti, paviršutiniški teiginiai. Tiesą verčiau linkstama nutylėti. Bet argi krikščionybės priešai nedemaskuoja patys savęs šitaip elgdami?

Ir dabar tebegalioja taisyklė: teiginys laikomas neteisingu tik tuomet, kai atsiranda jį paneigiantis teiginys. O tokio ir šiandien nėra. Jokie prasimanymai nepajėgūs paneigti Biblijos tiesų. Bet kokie bandymai kritikuoti Jėzaus Žodžius anksčiau ar vėliau žlunga. Jėzus pasakė: **“Dangus ir Žemė praeis, o mano Žodžiai nepraeis.”** (Evangelija pagal Matą 24, 35)

Be jokios abejonės dažnai patys krikščionys ir jų vadai būna kalti, kad aplinkiniai netiki jų skelbiamomis tiesomis. Baisu pagalvoti, į ką jie pavertė Evangeliją — Gerąją Naujieną! Kokie siaubingi dalykai buvo vykdomi Dievo vardu: gėdingi religiniai karai, inkvizicija, atėmusi gyvybę milijonams nekaltų žmonių. Ir šiandieną neretai dangstomasi krikščioniškomis tiesomis. Dažnai už krikščioniškų pavadinimų slepiasi nieko bendra su Kristumi neturintys dalykai.

“Kai tapau Kristaus sekėju, nuo mano širdies nukrito nuodėmių našta, nebekankina beprasmybės jausmas. Tik dabar suprantu, kad galima iš visos širdies džiaugtis.”

“Niekas kitas negali iš esmės pakeisti tavo gyvenimo, tik Jėzus Kristus.”

Nēra ko stebētis...

Kodēl tiek nedaug žmoniū šīandien Šventajā Raštā pripažēsta vieninteliu autoritetu? Nēra ko stebētis, kad žmonēms užsi-
minus apie Biblijā, jie tik ranka numoja. Nēra ko stebētis, kad
daugumai iš sakyklų skelbiami pamokslai — tik kankinanti
nuobodybē.

Betgi Dievo Žodis yra gyvas! Kurgi rasti tokių žmoniū, kurių
gyvenimas ir tikėjimas būtų pagrēstas Biblijos tiesomis? Ogi
ten, kur aiškiāi ir be iškraipymų skelbiamas Dievo Žodis ir
Jėzus Kristus.

Būtina suprasti, kad krikščionybē kaip kultūros dalis ir
Šventajame Rašte išdēstyti Dievo reikalavimai yra du skirtingi
dalykai. Jei bažnyčios, krikščionių bendruomenės nuklysta
nuo Šventojo Rašto tiesų, praranda autoritetā. Jose įsivy-
rauja netvarka, jomis nustojama pasitikėti. Tokios bažnyčios
tampa pajuokos objektu.

Ar netampa aklaiss aklųjų vadais tie, kurie ima vaikytis popu-
liarumo, garbės, susižavi žmonių prasimanymais ar mistika?
Nutulusi nuo Dievo tiesų, bažnyčia supasaulėja.

Užuot buvusi šviesa šiame pakrikusiame pasaulyje, ji lyg
žaltvykslė — klaidžiojanti ugnelė

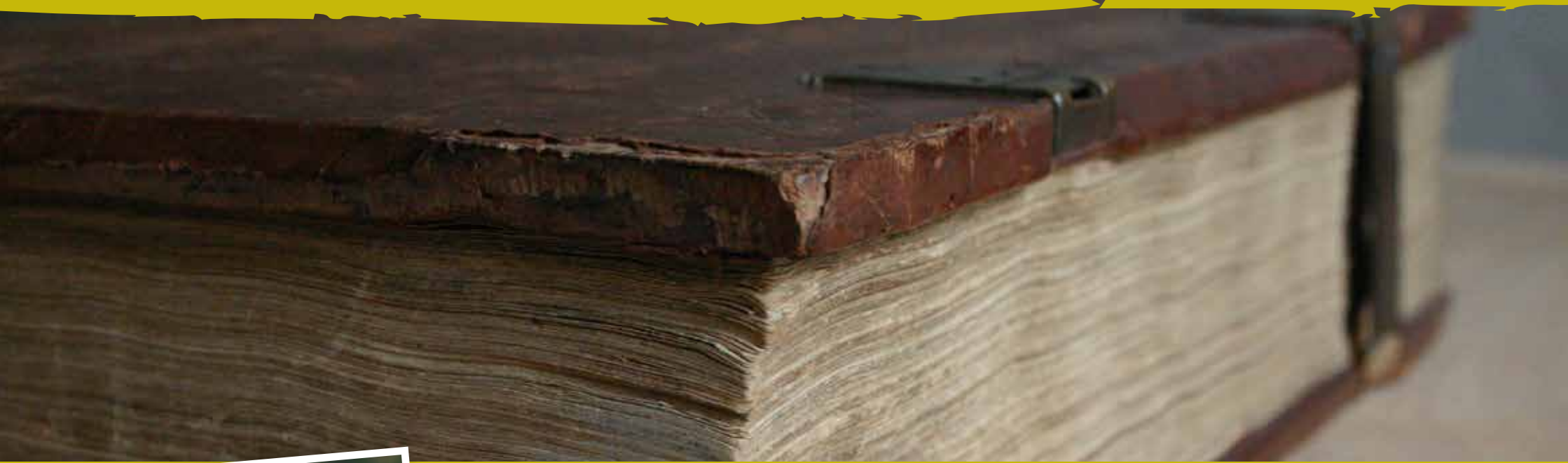

Teleskopas Hubble

*“Anksčiau maniau, kad
vaikystėje pakrikštytas
žmogus tampa krikščioniu.
Tai didžiulė klaida. Biblija
visiškai suprantamai skelbia:
krikščioniu tampa tik per
atgailą ir tikėjimą. Pasišventus
gyventi Jėzui Kristui.”*

Biblija — nepaprasta knyga!

Unikali, ypatinga!

Biblijos esmė — Jėzus Kristus. Ji lyg švyturys šėlstančiose pasaulio istorijos audrose. Daugeliui ji tapo gelbstinčia oaze dykumoje. Tad nenuostabu, jog, pamynus Biblijos tiesas, apima dvasinis bejėgiškumas, įpuolama į gausybę paklydimų. Jėzus Kristus ir Biblija — neatskiriami. Ją skaitydamas pajunti amžinybės dvelksmą, Dievo Žodžiai sukrečia iki širdies gelmių. Biblija tiek paveiki, kad kiekvieną verčia apsispręsti — paklusti jos reikalavimams arba juos atmesti.

Štai keletas svarbių dalykų apie Bibliją:

Buvo **rašoma** apie 1600 metų (1500 m. pr. Kr. — 100 m. po Kr.).

Ją rašė apie 40 **žmonių** (karaliai, piemenys, žvejai, kunigai, valstybės tarnautojai ir kt.).

Ją sudaro 66 **knygos**, apie 1300 puslapių.

Biblijoje rašoma apie Dievo sumanymą išgelbėti žmones.

Sumanymų centre — Jėzus Kristus.

Biblija unikali, nes ją parašė Dievo Dvasios įkvėpti ir išrinkti šventi pranašai. Pats Dievas saugo šią knygą: joje nėra nei klaidų, nei

prieštaravimų. Šiuo metu Biblija jau išversta į tūkstančius kalbų, ji išliko nepakitusi iki šių dienų. Biblija — skaitomiausia knyga.

„Galiu visa ką išverti, nes žinau, jog Jėzus myli, suprantą ir guodžia mane.“

Ką Biblija pasakoja apie Jėzų?

Atraskite sau įdomių dalykų

Tai, kas rašoma Senajame Testamente apie Dievą, Jo vardus, charakterį bei savybes, tolygu Jėzaus apibūdinimui Naujajame Testamente. Peršasi viena-reikšmė išvada, kad Jėzus Kristus yra Dievas.

“Šitas yra tikrasis Dievas ir amžinasis gyvenimas.”

(1 Jono 5,20)

Iš daugybės Senojo Testamento vietų, pranašiskai liudijančių apie Dievo Sūnų Jėzų Kristų, pateikiamos tik kai kurios.

Naujajame Testamente rašoma apie tų pranašysčių išsipildymą.

Jėzaus gimimas: Izaijo 9, 5–6; 7, 14

Išsipildė: Evangelija pagal Luką 1, 26–38; 2, 1–20

Gimimo vieta: Michėjo 5, 1

Išsipildė: Evangelija pagal Luką 2, 4,15

Pabėgimas į Egiptą: Ozėjo 11, 1

Išsipildė: Evangelija pagal Matą 2, 14–15

Jėzaus atėjimo tikslas: Izaijo 59, 20

Išsipildė: Evangelija pagal Morkų 10, 45; Romiečiams 3, 24

Jėzaus stebuklai: Izaijo 35, 5–6; 42, 7

Išsipildė: Evangelija pagal Matą 11, 5; Evangelija pagal Luką 18, 35–43 ir kt.

Jėzaus persekiojimai ir atmetimas: Psalmė 56 ir 69

Išsipildė: Evangelija pagal Matą 26, 3–4; Evangelija pagal Luką 19, 14

Judo išdavystė už 30 sidabrinių: Zacharijo 11, 12; Psalmė 55, 14–15,24

Išsipildė: Evangelija pagal Luką 22, 1–6;

Evangelija pagal Matą 26, 47–54; 27, 3–10

Melagingi kaltinimai:

Psalmė 109, 2–3

Išsipildė:

Evangelija pagal Matą 26, 59–60

Patyčios: Psalmė 22, 7–8

Išsipildė: Evangelija pagal Matą 27, 27–30;

Evangelija pagal Luką 23, 35–37

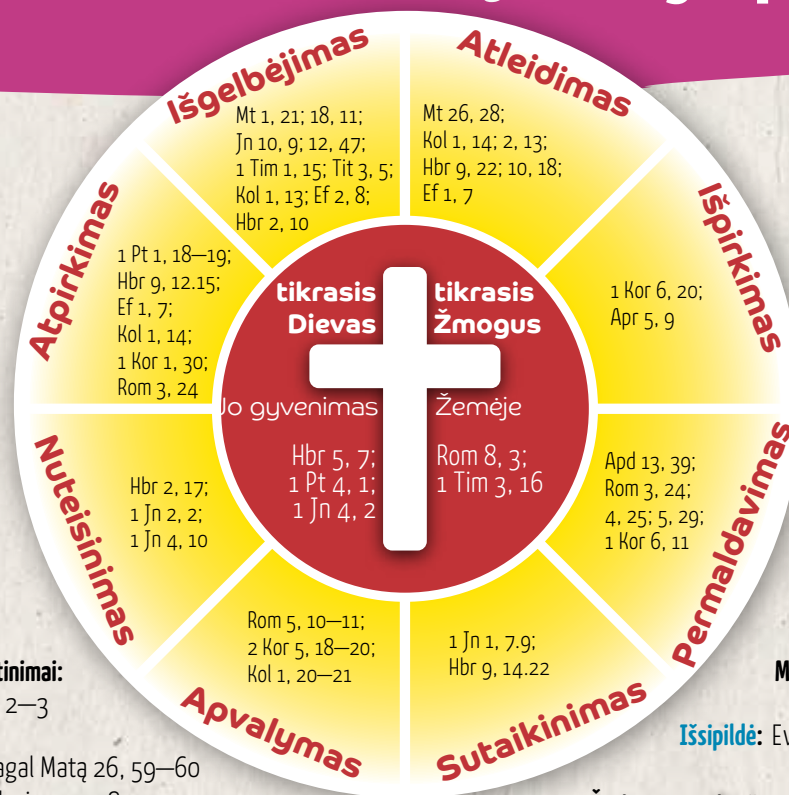
Nukryžiuojamas: Psalmė 22, 15,17

Išsipildė: Evangelija pagal Matą 27, 32–56;

Evangelija pagal Joną 19, 17–18

Jėzaus tapimas žmogumi: Pr 3, 15; Gal 4, 4
Jo kilmė – semitas: Pr 9, 26
Jo tauta – Abraelio Dievo pažadėtas paveldas: Pr 12, 1–3; 22, 18
Jo gimimė – Judo: Pr 49, 10
Jo šeima – Dovydo namai: 2 Sam 7, 11; Iz 11, 1–2; Jer 23, 5–6; Mt 1, 6; 22, 42–46
Jo gimimo vieta – Betliejus: Mch 5, 1; Mt 2, 4–5
Jo asmenybė: Iz 9, 5–6; Lk 1, 30–33
Jo atėjimo laikas: Dan 9, 24–27; Lk 2, 11
Jo gimimas iš mergelės: Iz 7, 14

Evangelija pagal Luką 24, 27

Malda už priešus:

Psalmė 109, 4

Išsipildė: Evangelija pagal Luką 23, 34

Šauksmas ant kryžiaus: Psalmė 22, 2

Išsipildė: Evangelija pagal Joną 19, 30

Mirtis tarp dviejų nusikaltėlių: Izaijo 53, 9,12

Išsipildė: Evangelija pagal Luką 23, 33

Drabužių pasidalijimas burtų keliu: Psalmė 22, 19

Išsipildė: Evangelija pagal Joną 19, 24

Jo gyvenimas: Iz 53, 1–3

Jo elegys: Iz 42, 1–2,6–7; 61, 1

Jo atmetimas: Iz 49, 5–7; 53, 5–6

Jo mirties aplinkybės: Ps 22, 7; Iz 53, 6,1

Jo atmetimas: Iz 49, 5–7; 53, 5–6

Jo mirties aplinkybės: Ps 22, 7; Iz 53, 8; Dan 9, 26

Jo mirties tikslas: Ps 22, 12; Iz 53, 6; Dan 9, 24

Jo prisikėlimas: Ps 16, 10; Apd 2, 27

Jo įžengimas į dangų: Ps 68, 19; Ef 4, 8

Antrasis Jo atėjimas: Zch 14, 4

Jėzus Kristus yra Dievas!

Daugelis Biblijos vietų patvirtina šią nuostabią tiesą. Siūlome perskaityti:

Evangelija pagal Joną 1, 1; 10, 30; 14, 9

Romiečiams 9, 5

Hebrajams 1,8–9

1 Jono 5, 20

Titui 2, 13.

Senjojo Testamento pranašystės apie Jėzų Kristų ir jų išsipildymas Naujajame Testamente

Kristaus gyvenimas ir veikla

„Jėzus Kristus yra tas pats vakar ir šiandien, tas pats ir per amžius.“ (Hbr 13, 8)

Jo šlovė prieš atsirandant pasauliui, dabar ir amžinybėje (pagal Jn 17, 1.5)

Dievas trijuose asmenyse

α
Alfa

Apr 22, 13

“Kuris buvo...” Apr 1, 4

“... kuris yra ...”

Kristus buvo nuo amžinybės

Kristus tampa Žmogumi

Žodis

Jn 1, 1-3

**El Šadai
(Dievas Visagalis)**

Pr 17, 1

**Jahvė
(Aš esu, kuris esu)**

Apsireiškė šiuo vardu
Iš 3, 14

Jėzus Kristus

Amžinybė
Kūrinių

Biblijoje
šauki-
kite:

Biblija
sako:

Pasaulio ir
Žmogaus
sukūrimas
Pr 1

Nuopuolis
Pr 3

Gyvenimas Edene
Pr 1–3

“Tikėjimu suvokiame, kad pasauliai
buvo sutverti Dievo Žodžiu.”
(Hbr 11, 3)

Išvarymas
iš Edeno
sodo

Tvanas,
Nojaus arka
Pr 6-9

**Gyvenimas vadovaujantis
sąžine**
Pr 4–9

“Viešpats matė, koks didelis
buvo žmonių nedorumas
Žemėje ir kaip kiekvienas
užmėgė, sumanytas jų
širdyse, linko visą laiką tik
į pikta.”
(Pr 6, 5)

Babelio
bokšto statyba
Pr 11

**Žmonių valdymo
laikotarpis**
Pr 10–11

Izraelitai
Egipte
Iš 1–11

**Patriarchy Abraomo, Izaoko ir
Jokūbo laikai**
Pr 12–50

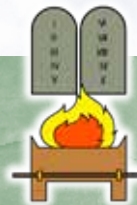
Išėjimas
iš Egipto
Iš 12–13

Duodamas įstatymas
Iš 20 Klajonės po
dykumą

Įstatymo laikotarpis

Išėjimo, Kunigų, Škaičių, Pakartoto Įstatymo, Jozuės, Teisė-
jų, Samuelio, Karalių, Kronikų, visų pranašų knygos

“Mat, kas laikosi viso įstatymo,
bet nusižengia vienu
dalyku, tas lieka kaltas ir
dėl visų.”
(Jok 2, 10)

Jėzaus Kristaus gimimas
Lk 2; Mt 1

Jėzaus Kristaus gimimas

Golgota

Kapas

Prisilėmimas
Mt 28; Mk 16; Lk 24

Išėjimas į dangų
Mt 28; Mk 16; Lk 24

“Juk tai Dievas Kristuje sutaikino su savimi pasaulį.”
(2 Kor 5, 19)

“Tą, kuris nepažino nuodėmės, Jis dėl mūsų pavertė
nuodėme, kad mes Jame taptume Dievo teisumu.”
(2 Kor 5, 21)

Naujasis Testamentas: Evangelijos pagal Matą, Morkų, Luką, Joną

“Jis pats savo kūne užnešė
mūsų nuodėmes ant
kryžiaus...”
(1 Pt 2, 24)

“Štai Dievo Avinėlis,
kuris naikina pasaulio
nuodėmę!”
(Jn 1, 29)

Jėzaus tarnystė:

Pranašo

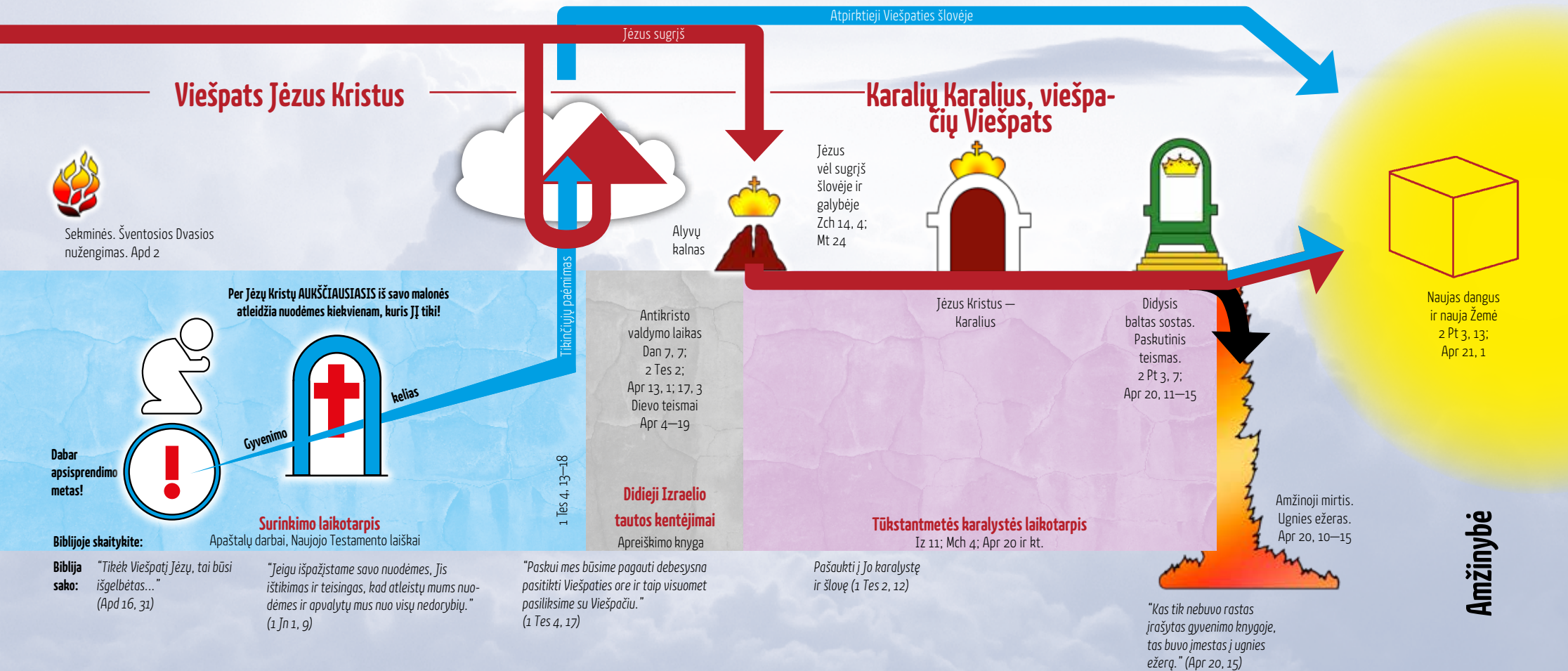
Kunigo

Kristaus gyvenimas ir veikla

Dievas — viskas visame kame
(pagal 1 Kor 15, 28)

“... kuris bus.” Apr 1, 4

Ω
Omega

Karaliaus

Jėzaus unikalumas

Niekas nesugebėjo taip pakeisti pasaulio, kaip Jėzus

Jėzus gyvas! Jis realus!

Kinereto ežeras

Verta pastebėti, kad go % mūsų įstatymų ir kultūros plačiąja prasme vienaip ar kitaip remiasi Biblijos tiesomis. Biblijoje rašoma apie santuoką ir šeimą, apie pagarbą žmogui, apie aplinkos apsaugą bei socialinius santykius. Joje pabrėžiama visuomenės atsakomybė ginant žmogaus gyvybę.

Jėzus skelbė Dievo Žodį su ypatinga galia. Jėzus tapo Dievo Žodžio įsikūnijimu. Tik per Jį mes galime pažinti Dievą ir Jo beribę meilę mums, žmonėms.

Tam Jėzus ir atėjo pas mus. Būtent todėl Jis tapo Žmogumi kaip mes, tačiau be nuodėmės. Jis — vaikščiojantis Dievo Žodis. Jis gyvena

tarp žmonių, su Juo buvo galima pakalbėti, Jį paliesti.

Tą patį sako ir Biblija: **“Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę.”** (Jn 1, 14)

Per Jėzų Dievas kalbėjo mums žmogišku būdu, bet kartu ir dieviškai. Laiške hebrajams 1, 1-2 rašoma: **“Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar, dienų pabaigoje, Jis prabilo į mus per Sūnų.”**

Prabilo aiškiai ir nedviprasmiškai.

Kiekvienas, linkęs moksliškai mąstyti, žino: jeigu teiginys teisingas, tai kiek kartų jį betikrintume remdamiesi tais pačiais duomenimis, kaskart pasiektume tą patį rezultatą. Pavyzdžiui, sujungus du teigiamos ir neigiamos įtampos laidus, įvyks trumpas jungimas. Tokiu atveju nesvarbu, kur sujungiami laidai, kokių paros metu ar kokioje šalyje. Rezultatas bus tas pats: ims tekėti didelio stiprumo elektros srovė. Būtų kvaila užmerkti akis ir neigti elektros jėgų egzistavimą.

Tas pats ir su Jėzumi. Kiekvienas žmogus bet kuriuo metu gali įsitikinti tuo, kad Jėzus gyvas ir Jo buvimą galima realiai pajusti. Tai liudija daugybė žmonių, gyvenusių įvairiais laikais ir

patyrusių, kad Jėzus gelbėja, gydo, saugo ir išvaduoja. Jis išlaisvina ir nevykėlius daro visai naujais žmonėmis. Su Jėzumi tikintieji įveikia nuodėmę ir nugalį tamsą.

Jėzus realus! Jis gyvas!

Kadaise ir dabar! Su Jėzumi tu gali susitikti asmeniškai.

“Gailiuosi tik vieno, kad nepatikėjau Jėzui savo gyvenimo anksčiau.”

Tai išgyveno Hansas Gerdas...

Nuo trylikos metų – įvairios kompanijos. Hašišas, alus ir stipresni kvaišalai sukeldavo man euforiją. Turėjau nemažai priešų. Nevengdavau muštynių, kurių pasekmės būdavo skaudžios. Paskui visuomet tas pats: teismas, nepilnamečių kolonija. Kartais atsipirkdavau bauda. Bet tai nieko nekeitė. Net priešingai. Ėmiau plėšikauti, išilauždavau į parduotuves. Jokie užraktai nebuvo man kliūtis. Baisūs dalykai! Vėliau patekau į siaubingą avariją. Posūkyje išlėkėm iš kelio ir trenkėmės į stulpą. Mano draugas žuvo. Aš buvau pritrenktas. Išėjęs iš ligoninės, pradėjau ieškoti darbo. Dirbdavau, kas pakliuvo. Kartą šovė puiki mintis įkurti grupę. Ėmėme groti roką. Koncertai, vakarėliai, linksmybės — ir aš tapau alkoholiku. Įklimpau labai giliai ir ilgam. Po to mane pašaukė į kariuomenę. Bet ir ten slapčiomis išgėrinėjau. Norėdamas mesti, pabandžiau narkotikus. Viskas baigėsi tuo, kad nebeįstengiau ištarti savo vardo. Sulaukęs dvidešimt šešerių, tapau gyvas lavonas. Išpurtes nuo svaigalių svėriau net šimtą kilogramų. Prasidėjo baltoji karštinė, siaubingos pagirios... Tai buvo tikras pragaras. Ir būtent tada kažkas papasakojo man apie Jėzų. Širdies

gilumoje pajutau, kad tai, kas kalbama apie Jėzų, tiesa. Man smigte smigo į širdį žodžiai, kad Jėzus gyvas ir myli mane. Tuomet aš apsisprendžiau. Iš pradžių nedrąsiai, o paskui vis atviriau išpasakojau Jėzui savo gyvenimą. Būtent tada pasibaisėjau pamatęs, kuo tapau, ir pirmą kartą aiškiai suvokiau savo nuodėmingumą. Tada paprašiau Jėzaus man atleisti.

Mano apsisprendimas buvo tvirtas: jei noriu, kad mano gyvenimas įgautų prasmę, privalau sąlygiškai paklusti Jėzui.

Ir aš juo nenusivyliau! Jėzus ištiesė man pagalbos ranką, išvadavo nuo priklausomybės alkoholiui ir narkotikams! Akimirkiniu! Staiga nustojo slėgęs kaltės jausmas. Mano gyvenimą užliejo šviesa ir džiaugsmas. Dievo meilės jėga mane pavertė nauju žmogumi.

Kas aš dabar? Laimingas žmogus, turiu žmoną, tris vaikus. Manęs nebaugina ateitis, nes Jėzus vadovauja mano šeimos gyvenimui ir pripildo jį prasmės.

Hansas Gerdas

Aiškų aiškiausi Žodžiai!

Nuostabios tiesos!

Gausybė žmonių iš įvairių socialinių sluoksnių patyrė savo gyvenime jų veiksmingumą. Jie net nesvajotojo apie tokias permainas, kurios įvyko. Slegiantį beviltiškumą ir siaubingą ateities baimę pakeitė ramybė, gyvenimo džiaugsmas, tikrumas dėl ateities. Atmetę bet kokius prasimanymus, pažinkite tikrąjį Jėzų!

Jėzus sako: **“Aš esu gyvenimas.”**

(Evangelija pagal Joną 14, 6)

Kas tiki Jėzų, to gyvenimas įgauna prasmę.

Jėzus sako: **“Aš — pasaulio šviesa.”**

(Evangelija pagal Joną 8, 12)

Kas tiki Jėzų, tas nebeklaidžioja tamsoje.

Jėzus sako: **“Aš esu gyvybės duona!”**

(Evangelija pagal Joną 6, 35)

Kas tiki Jėzų, tas nebejaučia dvasinio alkio.

Jėzus sako: **“Aš esu tiesa.”**

(Evangelija pagal Joną 14, 6)

Kas tiki Jėzų, to gyvenimas stovi ant tvirto pamato.

Jėzus sako: **“Aš esu kelias.”**

(Evangelija pagal Joną 14, 6)

Kas tiki Jėzų, tas saugiai pasieks tikslą.

Jėzus sako: **“Aš esu vartai.”**

(Evangelija pagal Joną 10, 9)

Kas tiki Jėzų, tas rado savo namus pas Dievą.

Jėzus sako: **“Aš — gerasis ganytojas.”**

(Evangelija pagal Joną 10, 11)

Kas tiki Jėzų, tas patiria nuostabią Jo globą.

Jėzus sako: **“Aš esu prisikėlimas.”**

(Evangelija pagal Joną 11, 25)

Kas tiki Jėzų, tam nereikia bijoti mirties.

Jėzau, nėra kito tokio kaip Tu!

*Šventas, tyras, be nuodėmės,
teisus, kupinas meilės,
gailestingas, ištikimas,
maloningas, visagalis,
teisingas ... Net ir aršiausi
Tavo priešai turi pripažinti,
kad Tu, Jėzau, esi ypatingas,
nepakartojamas, nuostabus,
šlovingas!*

Jėzus — ne mitas ir ne legenda

Ne koks nors išgalvotas ar šiaip istorinis veikėjas. Jėzus Kristus gyvas. Jis — tikras Viešpats! Kaip kadaise, taip ir dabar Jį galima pažinti. Įvairių religijų pradininkai yra mirtingi, o Jėzus gyvas. Jis — amžinai gyvas Dievas. Jėzus nuostabus. Ar įmanoma rasti bent vieną teigiamą savybę, kurios neturėtų Jėzus? Ne, tokios nėra! Jėzus — meilė. Jis myli žmones, nes šie yra Dievo kūriniai. Myli visus, be jokios išimties! Tokius, kokie jie yra. Visa širdimi. (Evangelija pagal Joną 15, 9—13)

Jėzus kantrus

Jis kantrus kiekvienam. Bendraudamas su Jėzumi įsitikini, kas Jis turi laiko mūsų intymiausioms problemoms ir rūpesčiams. (Evangelija pagal Joną 4, 1—26)

Jėzus atidus

Jis nėra abejingas žmonių nesėkmėms. Kai Jis padėdavo patekusiems į bėdą, kaskart suspindėdavo Jo dieviška šlovė. Kaip dažnai Jėzaus mokiniai stebėjosi savo Mokytojo atidumu kitiems. (Evangelija pagal Joną 2, 1—12)

Jėzus šventas

Dievo, savo dangiškojo Tėvo, garbę Jėzus gynė beatodairiškai. Jis griežtai pasipriešino tiems, kurie Dievo namus bandė paversti prekybos namais. Jėzaus šventumas taip stulbindavo, kad žmonės žvelgė į Jį su pagarbia baime. (Evangelija pagal Joną 2, 13—22)

Jėzus jautrus

Tai atsiskleidė net nukryžiuavimo metu. Mirties akivaizdoje Jam rūpėjo artimiausias žmogus šioje Žemėje — mama. Kentėdamas neapsakomus skausmus, Jis buvo ja susirūpinęs. (Evangelija pagal Joną 19, 25—27)

Jėzus dosnus

Minios žmonių sekė Jėzų. Visur, kur tik Jis pasirodydavo, susirinkdavo daugybė žmonių, kurie atidžiai Jo klausydavosi. Tūkstančius Jėzus pamaitino duona ir žuvimis. Nelikdavo nė vieno alkano. (Evangelija pagal Joną 6, 1—15)

Jėzus užjaučia

Jis niekada nebadė pirštais nusikaltusių, įklampusių į nuodėmes. Jėzus tokių gailėjosi. Sukčių, melagių, paleistuvių, vagių — visų Jėzui buvo gaila. Jis matė jų širdis, pažinojo širdžių gelmes. Jis gailėjosi žmonių, o kartais net verkė dėl jų. Jėzus aiškiai žinojo jų nelaimių priežastis, kausčiusias žmones tarsi grandinės. Jis išlaisvindavo juos! (Evangelija pagal Luką 19, 1—10)

Jėzus taktiškas

Žmonės nesigėdijo atverti Jam savo giliausių paslapčių, išsakyti slapčiausių rūpesčių. Jiems buvo labai gera su Jėzumi. Jis buvo taktiškas ir reaguodavo ne taip, kaip žmonės. Jis elgėsi jautriai ir su meile. Net vaikai troško būti arčiau Jo. (Evangelija pagal Luką 8, 40—48)

Jėzus dieviškai gailestingas

Visur, kur tik apsistodavo, Jėzus gydė ligonius. Jis gailėjosi visų, patekusių į bėdą. Jėzus nepraeidavo abejingai pro bejėgius, praradusius paskutinę viltį. Matydamas minias suvargusių, palaužtų žmonių, besiblaškančių lyg avys be piemens, Jėzus jų gailėjosi. (Evangelija pagal Matą 9, 35—36)

Jėzus geras

Jėzus dažnai sutikdavo paniekintų, visuomenės atstumtų žmonių, kurie Jam išpasakodavo savo vargus, tikėdamiesi pagalbos ar bent supratimo ir užuojautos. Jėzaus Žodžiai buvo jiems lyg gaivus vanduo išdžiūvusiai žemei. Jėzaus gerumas buvo toks neišpasakytas, kad net žmonės, visų laikomi padugnėmis, išdrįsdavo pas Jį ateiti. (Evangelija pagal Morkų 1, 40—45)

Jėzus atlaidus

Jėzus matė žmonių širdis. Jis skaitė žmonių mintis tarsi atverstas knygas. Jėzus niekuomet neprikaišiojo žmonėms jų klaidų ir silpnybių, tačiau nuodėmes smerkdavo. Kiekvienam nuoširdžiai išpažinusiam savo nuodėmes, Jėzus atleisdavo. Žmonės pakildavo apimti begalinio džiaugsmo ir pripildyti nenusakomos ramybės. (Evangelija pagal Luką 5, 17—26)

Jēzus Kristus visai kitoks, negu mes

*"Jēzus visada man
duoda daugiau, nei
aš galin išvaizduo-
ti."*

"Tu myli netgi tada, kai mes, žmonės, nekenčiame, ir pasigaili, kai mes vieni kitus smerkiame. Tu pagiri netgi tada, kai mes matome vien tik klaidas ir nesėkmes, suteiki ramybę, kai mes sėjame neapykantą. Tu aukojiesi už mus, o mes tesugebame dievinti ir garbinti savąjį „aš“."

Beviltiškumas

Nuodėmė mus, žmones, amžiams atskyrė nuo Dievo. Kol esame neišgelbėti, nenumaldomai artinamės link amžinosios pražūties. Jėzui be galo mūsų gaila, nes Jis myli mus!

Jėzus — mūsų viltis

Jokie darbai, kad ir kokie geri jie bebūtų, jokios pastangos neišgelbės mūsų. Štai kodėl ir atėjo Jėzus! Būdamas be kaltės, Jis kentėjo bausmę, kurią mes visi užsitraukėme dėl savo nuodėmių. Todėl Jėzus mums, beviltiškai pražuvusiems žmonėms, tapo vieninteliu išsigelbėjimo keliu. Iš meilės mums!

"Ir nėra niekame kitame išgelbėjimo, nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo, kuriuo galėtume būti išgelbėti." (Apaštalų darbai 4, 12)

"Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą."

(Evangeliija pagal Joną 3, 16)

Kryžiai kalnuose primena apie Jėzaus pergalę

Jėzus ant kryžiaus – Dievo meilės įrodymas

Jėzus prisikėlė! – Jis nugalėjo nuodėmę, mirtį ir šėtoną

Evangelija pagal Luką 22 - 23

Ne, tai nebuvo beviltiškas žlugimas, bet nuostabus Dievo parengtas išgelbėjimas. Tai nebuvo apgailėtinas pralaimėjimas, o šlovinga pergalė.

Jėzus atėjo mūsų išgelbėti nuo baisios pražūties ir pragaro. Jis — Gelbėtojas.

Jis mirė ant kryžiaus už mūsų nuodėmes ir nusikaltimus ir taip išgelbėjo mus nuo Dievo teismo.

Nešusį mūsų kaltes Jėzus ištiko šventoji Dievo rūstybė. Visi mes nusižengėme Dievo įstatymams, visi be išimties!

Mirdamas ant kryžiaus už mus, Jis sutaukino mus su Dievu.

Todėl pralietas Jėzaus kraujas nuo kalčių ir nuodėmių apvalo kiekvieną, kuris nuoširdžiai atgailauja.

“Atlikta!” — tai nuostabiausias pergalės šūksnis, kuriam neprilygsta joks kitas!

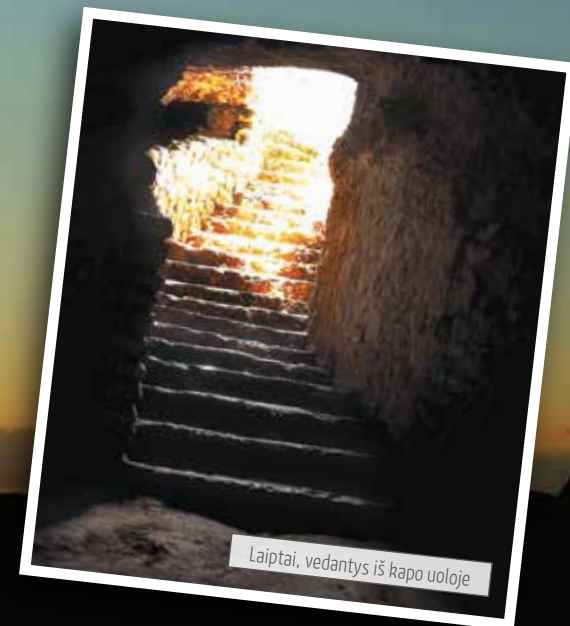
“Atlikta!”

(Evangelija pagal Joną 19, 30)

Evangelija pagal Luką 24

Jėzus kape neliko. Trečią dieną prisikėlė. Jis gyvas ir šiandien! O jeigu taip, tai kiekvienam, tikinčiam Jėzų Kristų, suteikiamas amžinasis gyvenimas. Asmeniškai tikėdami į Viešpatį Jėzų Kristų, tampame Jo šlovingo prisikėlimo dalininkais. Prisikėlimo pergalė užtikrina mums pergalę Jėzaus vardu prieš nuodėmę, mirtį ir šėtoną. O kas gi atsitiko įvairių religijų įkūrėjams? Juk kai kurie iš jų turėjo daugybę pasekėjų? Kur jie dabar? Mirė kaip ir kiti mirtinigi žmonės. Visų jų gyvenimas baigėsi mirtimi.

O Jėzus gyvas!

Laiptai, vedantys iš kapo uoloje

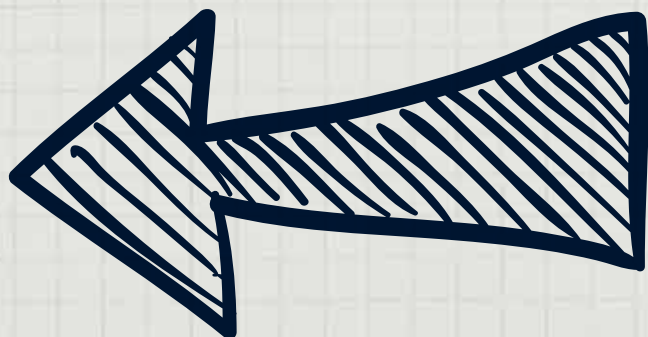
Jis pats apie save sako:

“Aš esu Pirmasis ir Paskutinis, ir Gyvasis. Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius...”

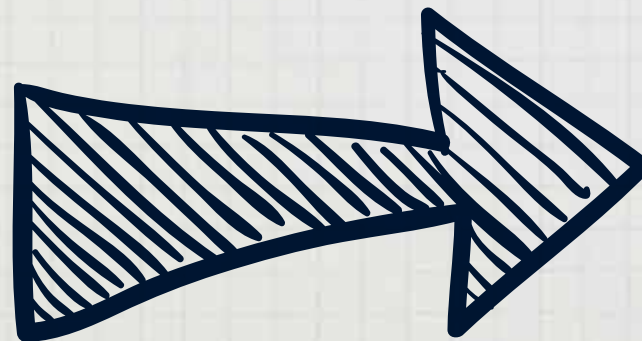
(Apreiškimas 1, 17–18)

Du keliai — dvi kryptys.

Turime pasirinkti!

AMŽINASIS GYVENIMAS

AMŽINOJI MIRTIS

Pasirinkite gyvenimą!

Įsitverkite į gelbstinčią Jėzaus ranką. Priimkite vienintelį teisingą sprendimą.

1.

Prisipažinkite Dievui esąs nusidėjėlis, nusipelnęs Dievo rūstybės.

3.

Priimkite tikėjimu atleidimą kaip dovaną. Jėzaus pralietas kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių.

2.

Išpažinkite Jam maldoje savo nuodėmes ir kaltes. Prašykite atleidimo.

4.

Pasitikėkite Dievo Žodžiu. Dievas visada įvykdo tai, ką pažada. Jis yra tiesa. Jis negali meluoti.

*"Pasitikėjęs
Jėzumi Kristumi
nepraranda nieko,
bet įgyja viską!"*

Jėzus sako:

"Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių. Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda."

(Evangeliija pagal Matą 7, 13-14)

Malda

“Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių.” (1 Jono 1, 9)

Kalbėkitės su Dievu maldoje.

Tai taip pat paprasta, kaip ir kalbėtis telefonu

“Paskutinę gyvenimo akimirka bus svarbu tik viena: ar aš priklausau Jėzui? Visa kita nebus reikšminga.”

Melsdamiesi jūs galite priimti Viešpatį Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją. Jūsų žodžiai Jam svarbūs. Jėzus girdi jus, kai kreipiatės į Jį. Susiraskite ramią vietą, kur niekieno netrukdo mi galėtumėte su Juo pasikalbėti. Į Gelbėtoją galėtumėte kreiptis kaip nors panašiai:

“Viešpatie Jėzau Kristau, aš suvokiau, jog esu pražuvęs nusidėjęs. Man Tavęs reikia. Aš išpažįstu Tau savo nuodėmes. Iki šiol gyvenau, kaip pats norėjau. Prašau Tavęs, atleisk man melą, neapykantą, pavydą, nemeilę, neteisybę, palaidumą. Viso to pilna mano širdis. (Išsakykite ir tai, kas dar slegia jūsų širdį.)

Dėl viso to aš nuoširdžiai gailiuosi. Atleisk man. Apvalyk mane.

Savo kraują ant kryžiaus Tu praliejai ir už mane. Nuo šiol Tu vadovauk mano gyvenimui. Visoms gyvenimo sritims! Keisk mane taip,

kaip Tau patinka. Aš atveriu Tau savo širdį. Būk mano Viešpats! Padaryk mane Dievo vaiku, kaip pažadėjai savo Žodyje: ‘Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais’ (Evangeliija pagal Joną 1, 12). Kadangi Tu įvykdai, ką pažadėjęs, tai tikiu, kad tapau Tavo vaiku. Aš visiškai pasitikiu Tavo pažadais.

Apvalyk mane ir nuo nuodėmių, kurių aš neatsimenu. Išlaisvink iš visų mane raizgančių prietarų pančių, spiritizmo bei visokių magijų.

Viešpatie Jėzau, dabar Tu valdyk mano gyvenimą. Trokštu Tau priklausyti ir tarnau-

ti, sekti paskui Tave, kad ir kur bevestum. Amen.

”

O dabar?

1.

Dėkokite už tai, kad esate išgelbėtas, kasdien. Dėkokite, kad jums atleistos nuodėmės. Dėkokite už amžinąjį gyvenimą. Dėkokite už tai, kad esate Dievo vaikas, juk Dievas savo Žodyje tai patvirtina. (Kolosiečiams 1, 12)

2.

Pasakokite kitiems, kad jūsų gyvenimas nuo šiol priklauso Viešpačiui Jėzui. Paaiškinkite, kaip rasti kelią į amžinąjį išgelbėjimą. (1 Tesalonikiečiams 1, 8–10)

3.

Džiaukitės! Tam turite pagrindą, nes jūsų laukia šviesi, amžina, šlovinga ateitis. (1 Korintiečiams 2, 9)

4.

Bendraukite su vienminčiais. Tai svarbu! Ieškokite krikščionių, kuriems Biblija yra vienintelis tikėjimo šaltinis. (Apaštalų darbai 2, 42)

Išpažindami savo tikėjimą, pasikrikštykite. Dievas to laukia, juk Biblijoje sakoma: *“Kurie priėmė Jo Žodį, buvo pakrikštyti.”* (Apaštalų darbai 2, 41)

5.

Skaitykite Bibliją kasdien! Ji padrąsins jus, suteiks naujų jėgų ir vidinės tvirtybės. Ji nurodys jums tikrąjį kelią į šlovingą tikslą. (Evangelija pagal Matą 4, 4; Apaštalų darbai 17, 11)

6.

Gyvenkite laikydamiesi Dievo įsakymų! Tuo įrodysite, jog mylite Dievą. Stenkitės tapti pavyzdžiu kitiems. Verta paklusti Dievui. Jėzus jus dosniai palaimins. (Romiečiams 12, 1–2)

“Net jei sunkumai aptemdo gyvenimą, aš žinau, kad Viešpats Jėzus gali viską pakreipti į gera.”

Tikėjimas turi augti

Jēzus sugriš – tai džiugi Žinia!

Jis pažadējo:
“Štai Aš veikiai ateinu!” (Apreiškimas 22, 7)

Jo sugrīžimo diena arti. Gyvenimas patvirtina, kad Biblijoje surašytos Jēzaus pranašystēs pil-dosi. Paskaitykite Evangelijā pagal Matā 24 ir Evangelijā pagal Lukā 21.

Būsimųjų įvykių seka

Pirmiausia Jēzus ateis pasiimti tų, kurie Jį įti-kėjo ir Jam priklauso (1 Tesalonikiečiams 4). Jis surinks juos į dangiškuosius namus, į amži-nąją Dievo šlovę. Ten nebebus liūdesio. Ten mūsų daugiau niekada nebeišskirs mirtis, ne-bekankins ligos ir nebebus ašarų, kančių, gęs-dinančios tamsos. Štai tokie bus amžinieji namai visiems atpirktiesiems Dievo vaikams. (Apreiškimas 21)

Žr. psl. 28-31

“Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į mintį neatėjo, tai paruošė Dievas tiems, kurie Jį myli.”

(1 Korintiečiams 2, 9)

Po to Jēzus sugrīš kartu su atpirktaisiais teisti visų bedievių, gyvų ir mirusių. Apie tai skaity-kite Laiške romiečiams 2, 5. Tada visi be išim-ties nusidėjėliai drebėdami suklups prieš Tą, kurio vardas yra Jēzus. Kiekvienas liežuvis iš-pažins Dievą ir pripažins, kad anuomet išjuok-tas Jēzus yra Viešpats. Šmeižikams ir pašaipū-nams praeis noras juoktis. Abejinguosius, šian-dieną nusigrėžiančius nuo Jēzaus, apims siau-bas. Visi jie gaus pelnytą bausmę — amžinąjį prakeikimą!

“Man nėra nieko bai-siau, kaip matyti mirš-tantį bedievį.”

Ar žinote, kur esate?

Gyvenimas šioje Žemėje laikinas. Mirtis laukia kiekvieno. Ką jūs galvojate apie amžinybę? Kur veda jūsų gyvenimo kelias? Ar į amžiną šlovę pas Jėzų, ar į amžiną pražūtį? Rinktis — jūsų teisė.

Kas gi tas mūsų gyvenimas? Tik dvelksmas, tik akimirksniui suskambėjęs garsas. Galbūt jūs padarėte karjerą, jums sekasi.

Galbūt jūs pasiekėte gyvenime viską, apie ką svajojote. Bet be Jėzaus jūs neteksite paties svarbiausio — amžinojo gyvenimo!

Tad apsispręskite teisingai. Dar yra laiko. Jėzus kviečia jus: **„Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu...”**

(Apreiškimas 3, 20)

Mano apsisprendimas:

Aš nusprendžiau priimti Jėzų, kaip Gelbėtoją ir savo gyvenimo Viešpatį

Vardas:

Data:

„Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais — tiems, kurie tiki Jo vardu...” (Evangelija pagal Joną 1, 12)

Prašome apsilankyti mūsų interneto svetainėje adresu
www.gbv-dillenburger.de

„Geroji sėkla“, kalendorius kiekvienai dienai

Kiekvienas šio kalendoriaus puslapis turi pakomentuotą Biblijos ištrauką. Vienos jų skelbia Gerąją Naująją, kitos stiprina ir padrąsina skaitytoją.

Skaitykite kalendorių internete www.gbv-online.org!

„The good Seed“ App - galite nemokamai parsisiųsti

www.gbv-online.org

- ✓ įvairiomis kalbomis
- ✓ nemokamai
- ✓ knygos
- ✓ paskaitos

Jesus

Apie joki kitą asmenį niekada nėra buvę tiek daug įvairiausių nuomonių, kaip apie Jėzų Kristų. Vieni Jį myli, kiti Jo nekenčia. Tačiau dauguma žmonių apskritai vengia Jėzaus. Juk Jis kaip niekas kitas pažįsta žmones. Jo žodžiai yra tiesa. Jų šviesoje kiekvienam žmogui tampa aišku, koks jis ar ji yra. Niekas kitas nekelia tiek daug prieštaravimų kaip Jėzus. Pastebėta, jog ypač Jis traukia vargančius, prislėgtuosius ir atstumtuosius.

Jėzaus vardas Jo sekėjams skamba it muzika, tuo tarpu daugybei Jo priešininkų jis kelia pyktį. Kodėl šie žmonės net išsijusę tvirtina, jog Jėzus miręs, o milijonai Jėzaus sekėjų įsitikinę, kad Jis gyvas?

Patys įvertinę visa, ką Jėzus kalbėjo ir darė, suprasite, jog Jis mūsų vienintelė viltis.

ISBN: 978-3-96162-420-1